

ADUNAREA LUI DUMNEZEU (II)

Terenul pe care se strânge Adunarea lui Dumnezeu este mântuirea sau viața veșnică prin Isus Cristos. Nu intrăm în Adunare ca să dobândim mântuirea, ci intrăm în ea tocmai din pricina că suntem mântuiți.

2. În afară de adevărata Stâncă Vie - Cristos - nu este Biserică. Dând la o parte Stâncă nu rămâne decât o fabrică de rătăcire și de stricăciune. Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, pentru că lucrurile nu stau altfel. Nu ajungem la Cristos prin Biserică, ci ajungem la Biserică prin Cristos. A răsturna această ordine înseamnă a da la o parte cu totul pe Cristos și a nu avea nici Stâncă și nici Biserica și nici mântuirea. Trebuie să Îl întâlnim pe Cristos ca pe Mântuitorul cel Viu înainte de a avea aface cu adunarea... este de mare însemnătate să înțelegem bine că terenul pe care se strânge Adunarea lui Dumnezeu este mântuirea sau viața veșnică. Astfel că, oricare ar fi scopul acestei adunări, el nu este cătuși de puțin acela de a produce membrilor ei mântuirea întrucât toți aceștia sunt mântuiți înainte de a-i trece pragul.

3. Adunarea lui Dumnezeu este de la un capăt și până la altul o clasă a oamenilor mântuiți. Ce fapt binecuvântat!

4. Ea nu este un așezământ lăsat cu scopul de a se îngriji de mântuirea păcătoșilor sau de nevoilor religioase. Nu! Ea este un trup

viu, mântuit, format și adunat de Duhul Sfânt. „*pentru ca domniile și stăpânirile din locurile cerești să cunoască azi, prin Biserică, înțelepciunea nespus de felurită a lui Dumnezeu*” Efeseni 3:10

5. Dar marele vrăjmaș al lui Isus și al Bisericii știe bine cât de însemnată și cât de puternică este mărturia care chemată să o de-a pe pământ adunării lui Dumnezeu. Iată de ce el își desfășoară întreaga lui putere infernală, ca să zdrobească această mărturie în toate chipurile. El urăște numele lui Isus, Așa se explică împotrivirea lui înverșunată în orice loc s-ar afla ea. El n-are nimic de zis împotriva unei simple asocieri religioase ale omului.

6. Din partea Satanei, oamneii pot întemeia ce vor, pot să facă ce doresc și pot fi ce vor, dar adunarea lui Dumnezeu, nu. Căci pe aceasta el o urăște de moarte și va căuta prin tot ce-i stă în putință s-o ruineze.

7. „*Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne poartă totdeauna cu carul Lui de biruință în Hristos și care răspândește prin noi în orice loc mireasma cunoștinței Lui*” 2 Corinteni 2:14

C. H. MACKINTOSH
Serie, cules de Gheorghe Magdaș

„Să supunem totul - trup, minte și spirit - ascultării de Domnul.”

Elisabeth Elliot

Biserica Creștină Baptistă

“BIRUINȚA”

Telefon: (004) 0362-411252 www.biruinta.ro;
e-mail: contact@biruinta.ro

430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: Adelina Silaghi
Tehnoredactare: Roxana Tentiș, Dan Matei

Anunțuri

Luni ora 18:00 Ședința de comitet
Miercuri ora 18:00 Repetiție de cor
Joi ora 18:00 Închinare și studiu biblic
Vineri ora 17:00 Întâlnire de tineret.
Sâmbătă orele 10:00-12:00 Program cu copiii
Duminică ora 09:30 Grupuri de rugăciune
Duminică ora 09:30 Pregătire pt. botez (cateheză)
Duminică orele 10:00 și 17:00 Servicii de închinare

EDITORIAL

Pastor Daniel Chereji

DIN CUPRINS:

pag. 2 **Tinerii în slujire**

pag. 3 **Să dau oricui ce-mi cere**

CREDINCIOȘI OBOSIȚI

„Și tu nu M-ai chemat, Iacove, căci te-ai obosit de Mine, Israele!” (Isaia 43:22)

Din nefericire este adevărat. Realitatea tristă pe care o trăiesc mult prea mulți credincioși este că s-au obosit de Domnul.

Nu au încetat să creadă în El, nu își declină apartenența la trupul lui Cristos și continuă să se considere copiii Dom-

nului, dar au ajuns să se plictisească de legătura lor cu Dumnezeu. S-au săturat de rugăciune, s-au săturat de așteptare, au obosit să mai strige cu insistență către cer, au obosit să mai umble drept, au obosit să mai asculte, iar relația cu Cristos pare împovăraătoare.

Fiorul cald și plin de mister simțit de fiecare dată la pronunțarea numelui Domnului a dispărut făcând loc rutinei, răcelii și unei indiferențe înspăimântătoare.

Plăcerea a fost înlocuită de obligație iar pasiunea arzătoare s-a transformat în rutină. Exuberanța a degenerat în morocăneală și entuziasmul a pierit ca fumul, făcând loc spiritui-

[Continuare pag. 2](#)

lui acru și nemulțumit.

Oare cum este posibil să se întâmple o asemenea grozăvie tocmai cu cei care au experimentat harul iertării și al așezării nemeritate în Împărăția neclătinată?

Cum se poate ca un copil al lui Dumnezeu să fie sătul de frumusețea incomparabilă a chipului Celui Veșnic, încetând să mai caute părășia scumpă pe care Acesta i-a oferit-o cu generozitate?

Toți cei oboșiți de Domnul sunt păcăliți de Diavol. În clipe de neveghere a strecurat Necuratul sămânța îndoielii, a încărcat sufletul curat și împodobit cu netrebniciile și amăgirile lumii, a reușit să întoarcă privirile sfinților spre pământ, inoculându-le dorința după efemer după ce le-a fluturat pe dinaintea ochilor plăcerile unei lumi lipsite de har și substanță divină.

Vai, vai, căci starea aceasta este ucigătoare, nici un credincios autentic nu își poate permite să se complacă în ea. Legătura cu Domnul este un izvor nesecat de binecuvântări care se cer descoperite, este o relație dinamică, vie, antrenantă, astfel că dacă cineva se obosește de Domnul, acest lucru nu se întâmplă cu nici un chip din cauza Lui.

Să fugim de o asemenea stare pentru că este ingrată, rușinoasă, periculoasă, degradantă, amăgitoare și cauzatoare de

tragedii spirituale a căror pierdere sunt greu de cuantificat.

Să-i cerem Domnului să ne ierte, să ne vindece de starea de căldicea, să ne pocăim, să ne reaprimem dragostea și pasiunea după El. Dar lucrurile acestea nu se pot face cu fața spre lume, nu se pot îndeplini când inima este împărțită, când un ochi privește spre cer și altul spre pământ.

Dumnezeu merită exclusivitatea. El pretinde exclusivitatea. Desăvârșirea și coacerea noastră pentru slavă se pot produce numai în armonia și căldura părășiei cu Domnul, relația se menține aprinsă dacă o încălzește Cuvântul, dragostea crește când ne topește dorul după El și ne arde vrerea de a sta de vorbă spre a sorbi învățătura Sa minunată.

Să fim din aceia care nu se obosesc de Domnul, să ne obosim de lumea aceasta haină, să ne obosim de zgomotul iluzoriu al efemerului, să ne săturăm de auzirea șoptelor lumii păcătoase, iar pentru veci de veci Domnul să ne fie desfătarea, bucuria nestrămutată a sufletului, încântarea supremă a vieții, pasiunea urmărită fără încetare, Cel căruia îi datorăm răscumpărarea, ascultarea și închinarea eternă.

pastor Daniel Chereji

TINERII ÎN SLUJIRE

Domnului îi dau toată slava pentru tot ceea ce am și primesc în fiecare zi din mâna Lui. Îi mulțumesc pentru darul de a cânta pentru că pot să Îl slăvesc prin cântare și nu numai. Ca tânăr mă bucur de fiecare dată când am ocazia deosebită de a merge în misiune împreună cu alți frați și surori. Domnului îi aduc toată lauda deoarece o meriă. Mă

bucur când pot să mă implic în lucrarea Lui, fie cu copiii, fie că merg împreună cu corul sau când pot merge cu tinerii în misiune, pentru toate acestea îi sunt mulțumitoare, dar mai ales bucuria mea cea mare este să văd cum și alți tineri se implică în lucrarea Lui.

Silvia Zah

SLUJIREA DUPĂ PLACUL DOMNULUI

„Orice faceți, să faceți din toată inima, ca pentru Domnul, nu ca pentru oameni, ca unii care știți că veți primi de la Domnul răsplata moștenirii. Voi slujiți Domnului Hristos.” Coloseni 3:23-24

O inimă deschisă spre slujire se recunoaște după smerenie, blândețe, dărnicie disponibilitate și credincioșie. Domnul Isus a fost un exemplu perfect de slujire, astfel și noi trebuie să învățăm să slujim plini de bucurie și nu cu amărăciune, forțați de împrejurări sau critică. **„[...] ci fii o pildă pentru credincioși: în vorbire, în purtare, în dragoste, în credință, în curăție” 1 Timotei 4:12b**

În orice moment să fim conectați cu cerul, căci noi slujim în orice împrejurare Dumnezeului celui viu și El este

SĂ DAU ORICUI CE-MI CERE

*Să dau oricui ce-mi cere,
chiar dacă darul meu
îl va sluji să-mi facă
urcușul și mai greu.*

*Să dau toiag aceluia
ce merge șchiopătând,
chiar dacă-o să-l întoarcă
a mă lovi curând.*

*Să-ntind frânghia celui
căzut în groapa grea,
chiar dacă el pe urmă
lega-mi-va mâna-n ea.*

*Să-i fac un loc la mine
de-aproapelui pribeag,
chiar dacă el, din casă,
m-aruncă peste prag.*

Cel care va răsplăti fiecăruia după umblarea sa.

Ca și tineri, este important să fim implicați în slujire deoarece ne ajută să creștem și din punct de vedere spiritual.

Amalia Blidar

*Să-i dau din pâine-oricărui
mi-o va cerși mereu,
chiar dacă mi-ar plăti-o
cu plânsul cel mai greu.*

*Să dau... și să nu-i judec
ce fac cu tot ce-mi iau,
s-ascult numai de Tine:
cui cere, eu să-i dau.*

*Căci Tu plăti-vei, Doamne,
și celui care-a dat,
și celui ce cu darul
lucrează vinovat.*

Traian Dorz

„Frumusețea iubirii constă în a iubi cu o inimă neprefăcută.”

George Cornici